

Sygn. akt: X C 1303/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **we W.**

przeciwko **R. E.**

o zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) we W. a rzecz pozwanego R. E. kwotę 137 zł (słownie: sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...)w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. E. kwoty 185,92 zł z odsetkami za opóźnienie, tytułem wierzytelności z umowy bankowej, zawartej z pozwanym przez wierzyciela pierwotnego Bank (...) SA w W., którą to wierzytelność nabył powód od tego banku.

Pozwany R. E., w sprzeczności od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto podniósł, iż nie zawierał umowy z wierzycielem pierwotnym.

Powód w żaden sposób nie odniósł się do zarzutów pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 19 kwietnia 2007 roku pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym Bank (...) SA w W. – (...) umowę bankową o numerze (...). Z tego tytułu powstało zadłużenie na kwotę 185,92 złote, w tym 97,68 złotych niespłaconego kapitału oraz kwotę 88,24 złote odsetek za opóźnienie.

Powyższą wierzytelność nabył powód, umową przelewu wierzytelności z dnia 26 listopada 2014 roku. W okresie od wymagalności kredytu do dnia wniesienia pozwu, tj. do dnia 1 marca 2016 roku pozwany nie uznał długu, nie było

prowadzone przeciwko niemu żadne postępowanie sądowe ani egzekucyjne, nie zawarł żadnej ugody z aktualnym wierzycielem.

/ Dowód:

-dokumenty:

wyciąg z ksiąg banku-k.9 akt, umowa przelewu wierzytelności-k.10-15 akt, wezwanie do zapłaty-k.16-17 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zawarte w aktach sprawy, złożone przez stronę powodową, których wiarygodności ani autentyczności strona pozwana nie zakwestionowała.

Niezależnie od podniesionego przez pozwaną zarzutu braku zawarcia umowy z wierzycielem pierwotnym, Sąd w pierwszej kolejności skupił się na zgłoszonym zarzucie przedawnienia roszczenia. Po analizie tego zarzutu Sąd nie badał już zarzutu braku istnienia zobowiązania, albowiem nie było już potrzeby prowadzenia merytorycznego sporu pomiędzy stronami. W ocenie Sądu jednak analiza dowodów z dokumentów pozwoliła przyjąć istnienie zobowiązania na tym etapie postępowania.

Podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest natomiast zasadny, wobec czego powództwo podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie bank jako wierzyciel pierwotny miał zawrzeć umowę z pozwanym w dniu 19 kwietnia 2007 roku. Po tej dacie powstało zadłużenie w kwocie 97,68 złotych samego kapitału. Powód nie podał w pozwie daty wymagalności tego roszczenia. Nie przedłożył także żadnego dowodu oraz nie ustosunkował się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego. Pozwany stanął na stanowisku, iż analiza wysokości odsetek za opóźnienie (88,24 zł) w stosunku do należności głównej pozwala przyjąć, iż zobowiązanie uległo przedawnieniu na siedem lat przed wniesieniem pozwu. Pozwany przyjął przy tym wysokość odsetek ustawowych, dla wyliczenia okresu wymagalności roszczenia. Nawet gdyby przyjąć, iż wierzyciel pierwotny a następnie powód naliczał wyższe odsetki, wg bankowej stopy umownej, to i tak bez wątplenia przekroczony został trzyletni okres przedawnienia, określony w art. 118 kodeksu cywilnego. Dodać należy, iż także Sąd w oparciu o dostępny materiał dowodowy nie był w stanie określić dokładnie terminu wymagalności roszczenia, co jednak nie było konieczne wobec faktu, iż przedawnienie roszczenia niechybnie nastąpiło. W ocenie Sądu powód albo sam nie dysponuje dokumentami na okoliczność daty wymagalności roszczenia, albo celowo ich nie przedłożył, aby uniknąć badania w sprawie terminów przedawnienia roszczenia. Znamienne jest bowiem fakt, iż powód nie podjął żadnej polemiki z zarzutem przedawnienia, podniesionym przez stronę pozwaną przy pierwszej czynności procesowej- w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Powód nie wykazał ponadto w toku procesu, iż bank prowadził jakąkolwiek egzekucję przeciwko pozwanemu w sprawie tego długu, nie wykazano również aby w przedmiotowej sprawie zaszło zdarzenie z katalogu opisanego w art. 123 § 1 kodeksu cywilnego, które skutkowałoby przerwaniem biegu przedawnienia.

Wobec powyższego roszczenie dochodzone pozwem podlegało oddaleniu jako przedawnione, zgodnie z dyspozycją art.117 § 2 kodeksu cywilnego.

Wobec treści rozstrzygnięcia, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego.